

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจปฏิกรรมของนักเรียน ครู และผู้ปกครอง ต่อพุทธิกรรมทางสังคมของผู้อื่น และศึกษาอิทธิพลของตัวแปรสถานภาพ เพศ ศาสนา อายุพหัลกของครอบครัว ภูมิภาค และสภาพความเป็นเมืองที่มีต่อปฏิกรรมของนักเรียน

สมมติฐานการวิจัย

บุคคลที่มีความแตกต่างกันในด้านสถานภาพ เพศ ศาสนา อายุพหัลกของครอบครัว ภูมิภาค และสภาพความเป็นเมือง มีปฏิกรรมทั้งทางบวกและทางลบต่อพุทธิกรรมทางสังคมของผู้อื่น แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 3 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2524 ครูที่สอนในโรงเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา และผู้ปกครองของนักเรียนที่กลุ่มตัวอย่างหั้งสั้น 2,888 คน จากภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ และกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยวิธีสุ่มแบบหลายชั้นตอน (Multi-Stage Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

1. แบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างอันได้แก่ สถานภาพ เพศ อายุ ภูมิลำเนา เชื้อชาติ ศาสนา ระดับการศึกษา อายุพหัลกของครอบครัว รายได้ทั้งหมด ของครอบครัว

2. มาตรวัดปฏิกริยาจริยธรรมต่อพฤติกรรมทางสังคมของผู้อื่น ชี้่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระพร อุวรรณโน และคณะผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยอาศัยแนวการสร้างจากมาตรฐานจำแนกความหมายของอสูรและคณะ และมาตราจำแนกพฤติกรรมของทรัพย์เอนดิส

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขั้นเตรียมการก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.1 ทดสอบค่าความเที่ยง (Reliability) ความตรง (Validity) และความเทียบเคียงกัน (Equivalence) ของมาตรวัด โดยนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 3 จำนวน 36 คน

1.2 ติดต่อขอความร่วมมือในการทำการวิจัยจากโรงเรียนที่ได้คัดเลือกไว้

2. การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 กลุ่มตัวอย่างนักเรียน ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบสอบถามพร้อมกันในห้องเรียน

2.2 กลุ่มตัวอย่างครู ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากผู้บริหารโรงเรียนในการแจกมาตรวัดแก่ครูอาจารย์ภายในโรงเรียน

2.3 กลุ่มตัวอย่างผู้ปกครอง ในกรณีที่ทางโรงเรียนสามารถนัดมาประชุมที่โรงเรียนได้ ผู้วิจัยจะให้ผู้ปกครองที่มาทำการวัดพร้อมกัน ถ้าทางโรงเรียนไม่สามารถนัดผู้ปกครองมาได้ ผู้วิจัยจะฝากมาตรวัดกับนักเรียนที่เคยทำให้นำไปใช้แจ้งให้ผู้ปกครองทำที่บ้าน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS) คำนวณและวิเคราะห์ค่าดังต่อไปนี้

1. นัดนิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนปฏิกริยาจริยธรรมต่อพฤติกรรมทางสังคมของผู้อื่นเป็นรายพฤติกรรม และจำแนกตามตัวแปรอิสระทั้งหมด 6 ตัวแปร

2. วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มตามตัวแปรอิสระ โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance)

3. ในกรณีที่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ่ (Scheffé)

ผลการวิจัย

1. นักเรียน ครู และผู้ปกครอง จะมีปฏิกริยาจริยธรรมทางบวกແນ່ໆ ๆ และจะไม่มีปฏิกริยาจริยธรรมทางลบແນ່ໆ ๆ ต่อพฤติกรรม การให้ความช่วยเหลือผู้อื่น และการบำเพ็ญประโยชน์
2. นักเรียน ครู และผู้ปกครอง อาจจะมีปฏิกริยาจริยธรรมทางบวกและอาจจะไม่มีปฏิกริยาจริยธรรมทางลบต่อพฤติกรรม การคำนึงถึงความอาุโธส การเห็นอกเห็นใจผู้อื่น การให้อภัย การรักษาข้อเสียงของหมู่คณะ การแสดงความกตัญญูกตเวที และการเกรงใจ
3. นักเรียน ครู และผู้ปกครองตัดสินใจไม่ได้ว่าจะมีปฏิกริยาจริยธรรมทางบวกและอาจจะไม่มีปฏิกริยาจริยธรรมทางลบต่อพฤติกรรม การรักษาสัณญา การเห็นแก่พวກพ้อง และการอวดตน
4. นักเรียน ครู และผู้ปกครอง ตัดสินใจไม่ได้ว่าจะมีหรือไม่มีปฏิกริยาจริยธรรมทางบวกและทางลบต่อพฤติกรรม การรักษาหน้า การปฏิบัติต่อผู้ชายดีกว่าผู้หญิง และการประจบ
5. นักเรียน ครู และผู้ปกครอง อาจจะไม่มีปฏิกริยาจริยธรรมทางบวกและตัดสินใจไม่ได้ว่าจะมีหรือไม่มีปฏิกริยาจริยธรรมทางลบต่อพฤติกรรมการปฏิบัติต่อลูกคันโดยดีกว่าลูกคันรองลงมา การปฏิบัติต่อคนที่ร่ารวยดีกว่าคนที่ไม่ร่ารวย การผิดจริยธรรมทางเพศของชาย และการพูดปด
6. นักเรียน ครู และผู้ปกครอง อาจจะไม่มีปฏิกริยาจริยธรรมทางบวกและอาจจะมีปฏิกริยาจริยธรรมทางลบต่อพฤติกรรม การไม่รักษา幣ยบวินัย การใช้กลโฉบ การผิดจริยธรรมทางเพศของหญิง และการอิจฉาริษยา
7. นักเรียน ครู และผู้ปกครอง จะไม่มีปฏิกริยาจริยธรรมทางบวกແນ່ໆ ๆ และอาจจะมีปฏิกริยาจริยธรรมทางลบต่อพฤติกรรม การเบี้ยดเบี้ยนผู้อื่น และการให้รายป้ายลีผู้อื่น
8. ตัวแปรอิสระทั้ง 6 ตัวแปร มีอิทธิพลต่อปฏิกริยาจริยธรรมต่อพฤติกรรมทางสังคมของผู้อื่นในระดับมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$ หรือมากกว่า) เรียงตามลำดับคือ ภูมิภาคสถานภาพ เพศ อาชีพหลักของครอบครัว สภาพความเป็นเมือง และศาสนา ดังรายละเอียดต่อไปนี้
 - 8.1 ผู้ที่อยู่ในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ และกรุงเทพมหานคร มีปฏิกริยาจริยธรรมต่อพฤติกรรมทางสังคมของผู้อื่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$ หรือมากกว่า) จำนวน 23 พฤติกรรม โดยผู้ที่อยู่ในภาคตะวันออกเฉียง-

เห็นอีก มีปฏิกริยาจريยธรรมทางบวกต่อพุทธิกรรมทางสังคมที่พึงปรารถนาน้อยกว่าและมีปฏิกริยา-จريยธรรมทางลบมากกว่ากลุ่มอื่น แต่มีปฏิกริยาจريยธรรมทางบวกต่อพุทธิกรรมทางสังคมที่ไม่พึงปรารถนานากกว่าและมีปฏิกริยาจريยธรรมทางลบน้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ และผู้ที่อยู่ในภาคใต้มีปฏิกริยาจريยธรรมทางลบต่อพุทธิกรรมทางสังคมที่ไม่พึงปรารถนานากกว่ากลุ่มอื่น

8.2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ครู และผู้ปกครอง มีปฏิกริยาจريยธรรมต่อพุทธิกรรมทางสังคมของผู้อื่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$ หรือน้อยกว่า) จำนวน 20 พฤติกรรม โดยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีปฏิกริยาจريยธรรมทางบวกต่อพุทธิกรรมทางสังคมที่พึงปรารถนาน้อยกว่าและมีปฏิกริยาจريยธรรมทางลบมากกว่ากลุ่มอื่น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีปฏิกริยาจريยธรรมทางบวกต่อพุทธิกรรมทางสังคมที่พึงปรารถนานากกว่ากลุ่มอื่น และครูมีปฏิกริยาจريยธรรมทางลบต่อพุทธิกรรมทางสังคมที่ไม่พึงปรารถนานากกว่ากลุ่มอื่น

8.3 เพศชายและเพศหญิง มีปฏิกริยาจريยธรรมต่อพุทธิกรรมทางสังคมของผู้อื่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$ หรือน้อยกว่า) จำนวน 12 พฤติกรรม โดยเพศชายมีปฏิกริยาจريยธรรมทางบวกต่อพุทธิกรรมทางสังคมที่พึงปรารถนาน้อยกว่าและมีปฏิกริยาจريยธรรมทางลบมากกว่าเพศหญิง และเพศชายมีปฏิกริยาจريยธรรมทางบวกต่อพุทธิกรรมทางสังคมที่ไม่พึงปรารถนานากกว่าและมีปฏิกริยาจريยธรรมทางลบน้อยกว่าเพศหญิง

8.4 ผู้ที่มีอาชีพหลักของครอบครัวรับราชการ ใช้แรงงาน ประกอบธุรกิจการค้า และเป็นลูกจ้างเอกชน มีปฏิกริยาจريยธรรมต่อพุทธิกรรมทางสังคมของผู้อื่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$ หรือน้อยกว่า) จำนวน 12 พฤติกรรม โดยผู้ที่มีอาชีพหลักของครอบครัวรับราชการ มีปฏิกริยาจريยธรรมทางบวกมากกว่าและมีปฏิกริยาจريยธรรมทางลบน้อยกว่ากลุ่มอื่น

8.5 ผู้ที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร เขตใน กรุงเทพมหานคร เขตนอก อำเภอเมือง และอำเภอชนบท มีปฏิกริยาจريยธรรมต่อพุทธิกรรมทางสังคมของผู้อื่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$ หรือน้อยกว่า) จำนวน 8 พฤติกรรม โดยผู้ที่อยู่ในอำเภอหนึ่งมีปฏิกริยาจريยธรรมทางบวกต่อพุทธิกรรมทางสังคมที่พึงปรารถนาน้อยกว่าและมีปฏิกริยาจريยธรรมทางลบมากกว่ากลุ่มอื่น

8.6 ผู้ที่นับถือศาสนาพุทธ ศาสนาคริสต์ และศาสนาอิสลาม มีปฏิกริยาจريยธรรมต่อพุทธิกรรมทางสังคมของผู้อื่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ในพฤติกรรมการผิดจริยธรรมทางเพศของหญิงเพียงพุทธิกรรมเดียว โดยผู้ที่นับถือศาสนาอิสลามมีปฏิกริยาจريยธรรมทางลบมากกว่าผู้ที่นับถือศาสนาพุทธ และศาสนาคริสต์

9. ความแตกต่างของปฏิกริยาจริยธรรมต่อพฤติกรรมทางสังคมของผู้อื่นของนักเรียน
ครู และผู้ปกครอง ซึ่งจำแนกตามตัวแปรอิสระพบว่าเป็นความแตกต่างในระดับปานกลางเท่านั้น
แต่ทิศทางของปฏิกริยาจริยธรรมเป็นไปในแนวเดียวกันคือมีแนวโน้มที่จะส่งเสริมพฤติกรรมทาง
สังคมที่พึงปรารถนาและไม่ส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมที่ไม่พึงปรารถนา

ข้อเสนอแนะ

1. การวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ไม่น้อยถ้าผู้เกี่ยวข้องหรือรับผิดชอบเกี่ยวกับการ
ปลูกฝังจริยธรรมในสังคมไทยจะได้นำผลไปพิจารณา เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติเพื่อให้สอด
คล้องกับสภาพที่เป็นจริงของสังคมไทย
2. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมกับกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เช่น กลุ่มเยาวชนที่อยู่นอกระบบ
โรงเรียน เยาวชนในสถานสงเคราะห์ บุคลาชญากร เด็กที่มีปัญหาในโรงเรียน นิลินักศึกษา
หรือกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดอื่น ๆ เพื่อร่วมรวมข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิดและปฏิกริยาจริยธรรมได้
สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
3. ควรได้ศึกษา กับตัวแปรศาสสนาก็องหนึ่งโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งประเภท
(Stratified Random Sampling) ให้แต่ละกลุ่มมีจำนวนใกล้เคียงกัน
4. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในตัวแปรอิสระอื่น ๆ เช่น ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของ
บิดามารดา ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นต้น
5. ควรมีการศึกษาว่าตัวแปรอิสระต่าง ๆ มีปฏิสัมพันธ์กันหรือไม่ในลักษณะของการ
วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางหรือสามทาง (Two-Way or Three-Way Anova)
เพื่อช่วยให้เข้าใจปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับปฏิกริยาจริยธรรมได้ดียิ่งขึ้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย